

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. 6. 2023 odvolání obžalovaného **F. J.**, narozený XXXXX ve XXXXX, bytem XXXXX, t.č. ve VTOS ve Věznici Rapotice, a odvolání státního zástupce OSZ v Hodoníně proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 29. 3. 2023, č.j. 3 T 152/2020 – 389, a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vlastimíra Čecha a soudců Mgr. Markéty Jirsové a Mgr. Dana Krátkého, rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

- II. Podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhoduje odvolací soud tak, že

obžalovaný

F. J.,

narozený XXXXX, OSVČ v oboru stavebnictví, bytem XXXXX, t.č. ve VTOS ve Věznici Rapotice,

je vinen, že**ad 1)**

společně s D. P., narozeným XXXXX, proti němuž je vedeno trestní řízení samostatně po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu se obohatit pod smyšlenou legendou, že M. M. za vstupní poplatek ve výši 380.000 Kč zajistí vstup do Armády ČR, od M. M. pod touto legendou postupně vylákali částku dosahující celkové výše 215.500 Kč, kterou jim M. M. postupně po předchozím výběru na pobočce České spořitelny nebo v bankomatu předal, a to dne 25. 3. 2020 ve Veselí nad Moravou ve výši 100.000 Kč, dne 27. 3. 2020 ve Bzenci ve výši 15.500 Kč, dne 28. 3. 2020 v Hodoníně ve výši 20.000 Kč a dne 28. 3. 2020 v Brně ve výši 80.000 Kč, čímž poškozenému M. M., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, způsobili škodu v celkové výši 215.500 Kč,

ad 2)

dne 28. 3. 2020 v Brně od M. M., nar. XXXXX, v úmyslu se obohatit, a to po jeho předchozí, ve skutečnosti však vážně nemíněné, žádosti o vypůjčení mobilního telefonu M. M., tento jeho mobilní telefon značky Xiaomi Redmi Note 8 Pro, modré barvy, IMEI-1: 862184041595215, IMEI-2: 862184041595223 s předplacenou SIM kartou O2 s t.č. XXXXX převzal, následně jej však již M. M. nevrátil, ale daroval své přítelkyni S.I., čímž poškozenému M. M., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 7.499 Kč,

ad 3)

v době od 9. 9. 2020 do 19. 10. 2020 v Kyjově a ani jinde bez vážného důvodu nenastoupil výkon trestu odnětí svobody, a to přesto, že výzvu k nastoupení trestu odnětí svobody, vydanou Okresním soudem v Břeclavi dne 7. 9. 2020 pod sp. zn. 2T 83/2017, kterou mu bylo uloženo nastoupit výkon trestu ve Věznici Brno nejpozději následující pracovní den od doručení výzvy, převzal osobně dne 8. 9. 2020, přičemž zůstal na svobodě až do dne 19. 10. 2020, kdy byl v 21:05 hodin zadržen policejní hlídkou na základě vydaného příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody,

tedy**ad 1), 2)**

z části úmyslným společným jednáním, z části sám, sebe obohatil tím, že jiného uvedl v omyl, způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

ad 3)

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchal

ad 1), 2)

přechin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3, trestního zákoníku spáchaný z části formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

ad 3)

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku

a odsuzuje se

1)

za přechin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku (body 1-2) a současně sbíhající se přechiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20. 3. 2020, č.j. 2 T 19/2020-34, jenž nabyl právní moci dne 15. 4. 2020 a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 5. 2021 č.j. 3 T 6/2021-162, jenž nabyl právní moci dne 21. 9. 2021, podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení všech druhů motorových vozidel** na dobu **4 (čtyř) let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **zrušují** výroky o trestech z trestního příkazu Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20. 3. 2020, č.j. 2 T 19/2020-34, jenž nabyl právní moci dne 15. 4. 2020, a rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 5. 2021 č.j. 3 T 6/2021-162, jenž nabyl právní moci dne 21. 9. 2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2)

za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku (bod 3) a současně sbíhající přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2022, č.j. 4 T 59/2022-64, jenž nabyl právní moci téhož dne a přečiny krádež podle § 205 odst. 1 písm. a, b) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti, ze dne 28. 11. 2022, č.j. 18 T 91/2022-376, jenž nabyl právní moci téhož dne, podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **14 (čtrnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení všech druhů motorových vozidel** na dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- 1 ks kovové páčidlo o délce 90 cm
- 1 pár pogumované rukavice černé barvy
- 1 ks kovový teleskopický obušek zn. POLICE USING

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **zrušují** výroky o trestech z rozsudků Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2022, č.j. 4 T 59/2022-64, jenž nabyl právní moci téhož dne, a Okresního soudu v Uherském Hradišti, ze dne 28. 11. 2022, č.j. 18 T 91/2022-376, jenž nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Marku M., narozenému 9. 6. 1994, trvale bytem XXXXX, současně bytem XXXXX, částku 222 999 Kč, jako náhradu za způsobenou škodu.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný F. J. uznán vinným ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. c) trestního zákoníku spáchaný z části formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 307 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, kterých se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že

ad 1)

společně s D. P., narozeným XXXXX, po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu se obohatit pod smyšlenou legendou, že M. M. za vstupní poplatek ve výši 380.000 Kč zajistí vstup do Armády ČR, od M. M. pod touto legendou postupně vylákali částku dosahující celkové výše 215.500 Kč, kterou jim M. M. postupně po předchozím výběru na pobočce České spořitelny nebo v bankomatu předal, a to dne 25. 3. 2020 ve Veselí nad Moravou ve výši 100.000 Kč, dne 27. 3. 2020 ve Bzenci ve výši 15.500 Kč, dne 28. 3. 2020 v Hodoníně ve výši 20.000 Kč a dne 28. 3. 2020 v Brně ve výši 80.000 Kč, čímž poškozenému M. M., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, způsobili škodu v celkové výši 215.500 Kč,

ad 2)

dne 28. 3. 2020 v Brně od M. M., nar. XXXXX, v úmyslu se obohatit, a to po jeho předchozí, ve skutečnosti však vážně nemíněné, žádosti o vypůjčení mobilního telefonu M. M., tento jeho mobilní telefon značky Xiaomi Redmi Note 8 Pro, modré barvy, IMEI-1: 862184041595215, IMEI-2: 862184041595223 s předplacenou SIM kartou O2 s t.č. XXXXX převzal, následně jej však již M. M. nevrátil, ale daroval své přítelkyni S.I., čímž poškozenému M. M., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 7.499 Kč,

a uvedeného jednání pod bodem 1) této obžaloby se přitom obžalovaný a v případě jednání pod bodem 2) této obžaloby obžalovaný F. J. sám dopustili přesto, že byl usnesením vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020 č. 194, č. 69/2020 Sb., v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlášen pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) na území České republiky, nouzový stav na dobu od 14:00 hodin dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů, kdy poté byl tento nouzový stav prodloužen Poslaneckou sněmovnou ČR nejprve dne 7. 4. 2020 do 30. 4. 2020 a poté dne 28. 4. 2020 do 17. 5. 2020,

ad 3)

v době od 9. 9. 2020 do 19. 10. 2020 v Kyjově a ani jinde bez vážného důvodu nenastoupil výkon trestu odnětí svobody, a to přesto, že výzvu k nastoupení trestu odnětí svobody, vydanou Okresním soudem v Břeclavi dne 7. 9. 2020 pod sp. zn. 2T 83/2017, kterou mu bylo uloženo nastoupit výkon trestu ve Věznici Brno nejpozději následující pracovní den od doručení výzvy, převzal osobně dne 8. 9. 2020, přičemž zůstal na svobodě až do dne 19. 10. 2020, kdy byl v 21:05 hodin zadržen policejní hlídkou na základě vydaného příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody.

Obžalovaný byl podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za zločin podvod podle § 209 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku pod body 1-2 a současně sbíhající se přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20. 3. 2020, č.j. 2 T 19/2020-34, jenž nabyl právní moci dne 15. 4. 2020 a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 5. 2021 č.j. 3 T 6/2021-162, jenž nabyl právní moci dne 21. 9. 2021, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku odsouzen **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dvou a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení všech druhů motorových vozidel** na dobu **4 (čtyř) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byla zrušeny výroky o trestech z trestního příkazu Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20. 3. 2020, č.j. 2 T 19/2020-34, jenž nabyl právní moci dne 15. 4. 2020, a rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 5. 2021 č.j. 3 T 6/2021-162, jenž nabyl právní moci dne 21. 9. 2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Dále byl podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku pod bodem 3 a současně sbíhající přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2022, č.j. 4 T 59/2022-64, jenž nabyl právní moci téhož dne a přečiny krádež podle § 205 odst. 1 písm. a, b) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti, ze dne 28. 11. 2022, č.j. 18 T 91/2022-376, jenž nabyl právní moci téhož dne, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 (čtrnácti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení všech druhů motorových vozidel** na dobu **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byly zrušeny výroky o trestech z rozsudků Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2022, č.j. 4 T 59/2022-64, jenž nabyl právní moci téhož dne, a Okresního soudu v Uherském Hradišti, ze dne 28. 11. 2022, č.j. 18 T 91/2022-376, jenž nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný povinen zaplatit poškozenému M.M., narozenému XXXXX, trvale bytem XXXXX, současně bytem XXXXX, částku 222 999 Kč, jako náhradu za způsobenou škodu.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný a státní zástupce. Odvolání směřovalo proti výroku o vině pod body 1), a 2) a proti výroku o trestu a náhradě škody. Obžalovaný soudu I. stupně vytýká, že dospěl k závěru o jeho vině na základě jediného přímého důkazu, a to svědecké výpovědi poškozeného. Uvádí, že některé části této výpovědi jsou sice potvrzovány výpověďmi ostatních svědků, v podstatné míře je však tato svědecká výpověď vyvrácena výpověďmi obžalovaných, ale také výpověďmi B.S., J.P. nebo K.M. Základní body obžaloby tedy smyšlená legenda o možnosti zajištění vstupu do Armády ČR a předání peněz obžalovaného, však je prokázána výhradně poškozeným. Svědkové P. či M. takové tvrzení poškozeného jednoznačně vyvracejí. Co se týče předání peněz je zřejmé z kamerových záznamů, že poškozený vybíral částky vždy sám, obžalovaný se výběrů nezúčastnil a předání peněz tak není a nemůže být prokázáno samotným svědectvím poškozeného. Co se týče mobilního telefonu, nelze mít za prokázané, že nebyl vrácen zpět poškozenému. Svědek P. uvedl, že jej vrátil, což nevylučuje, aby je následně poškozený vrátil či přenechal za určitou částku obžalovanému. Obžalovaný dále vyslovuje pochybnosti o schopnosti poškozeného řádně vnímat a vybavit si realitu. Obžalovaný navrhuje opakovaný výslech poškozeného a v návaznosti na to vypracování znaleckého posudku z oboru z odvětví psychiatrie za účelem posouzení, zda poškozený netrpí právně významnou duševní chorobou, která měla či mohla mít vliv na vnímání situace. Ve vztahu k použité právní kvalifikaci pod bodem 1) jako zločinu podvodu dle ust. § 209 odst. 1, 3, 4 písm. c) trestního zákoníku obžalovaný namítá absenci věcné souvislosti trestné činnosti vyhlášeným nouzovým stavem. Ve vztahu ke skutku 3) má obžalovaný za to, že je nutné vzít při ukládání trestu v úvahu, že od spáchání skutku uplynula doba více jak 2,5 let a trest 1 roku za sbíhající se trestnou činnost se jeví jako dostatečný. Pokud se týká výroku o náhradě škody, poškozený se se svým nárokem řádně nepřihlásil. S ohledem na shora uvedené navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině pod body 1) a 2) a nově rozhodl tak, že ohledně skutku ad1), ad2) se podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštuje obžaloby. Dále nechť soud upustí od uložení souhrnného trestu a poškozený se svým nárokem na náhradu škody, nechť je odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Pokud se týká odvolání státního zástupce, toto bylo podáno ve prospěch obžalovaného a směřovalo do výroku o vině a do výroku o trestu. Pokud jde o výrok o vině v případě skutku popsany pod body 1) a 2) je státní zástupce toho názoru, že soud I. stupně jednání obžalovaného nesprávně právně kvalifikoval jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. c) trestního zákoníku. Předmětné jednání mělo být správně právně kvalifikováno jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku spáchaný z části formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Předmětný trestný čin byl sice spáchan v březnu 2020, tedy v době, kdy byl usnesením vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020 vyhlášen pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti prokázáním koronaviru na území České republiky nouzový stav. Státní zástupce poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 15 Tdo 10/2021 ze dne 16. 3. 2021, ze kterého se podává, že nestačí jen časová a místní souvislost spáchaného trestného činu. S takovou událostí, je nutná i určitá věcná souvislost s ní, tedy že se tato událost konkrétním způsobem projevila při spáchání trestného činu. Státní zástupce má za to, že v trestním řízení vedeném proti obžalovanému J.ovi přitom nebyla prokázána věcná souvislost mezi jím spáchaným trestným činem podvodu podle § 209 trestního zákoníku a epidemií COVID-19. Jednání obžalovaného tak mělo být právně kvalifikováno jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Pokud jde o výrok o trestu za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku popsany ve skutku ad3), pak vzhledem k tomu, že za tento trestný čin byl

ukládán trest souhrnný, v daném případě k rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 28. 11. 2022, sp. zn. 18 T 91/2022 a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2022, sp. zn. 4 T 59/2022 a s přihlédnutím k tomu, že rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti, sp. zn. 18 T 91/2022 byl uložen také trest propadnutí věci, měl být obžalovanému za tento a současně sbíhající se trestný čin uložen jako trest souhrnný i tento trest propadnutí věci. V případě tohoto výroku o souhrnném trestu týkající se skutku ad3) je tedy odvolání státního zástupce podáváno v neprospěch obžalovaného. S ohledem na shora rozvedené státní zástupce navrhuje, aby Krajský soud v Brně z důvodů uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu zrušil výrok o vině a výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně a nově rozhodl v souladu s odůvodněným odvoláním.

4. Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.
5. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám v důsledku kterých by bylo namíste jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
6. Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Dle přesvědčení odvolacího soudu není namíste provádět další dokazování výsledkem svědka – poškozeného M. M. a v návaznosti na to vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví z odvětví psychiatrie, neboť jak je ze spisového materiálu zřejmé, tento svědek byl v rámci hlavního líčení soudem I. stupně vyslechnut a samotný nesouhlas s obsahem této výpovědi není důvodem pro opětovný výslech svědka – poškozeného, a to zvláště za situace, kdy výpověď poškozeného není jediným usvědčujícím důkazem, tak jak bude rozvedeno níže.
7. Pokud se týká obhajoby obžalovaného, který uváděl, že s poškozeným se bavil o Armádě ČR, jeli spolu několikrát autem i do Brna, kde poškozený vybíral finanční částky, avšak obžalovaný neměl proč tyto finanční částky vybírá. Jednoznačně obžalovaný popřel, že by se bavili o vstupu do Armády ČR, když ani nemá takovou možnost, aby to někomu zprostředkoval, pak tato obhajoba byla dokazováním vyvrácena. Obžalovaný je jednak usvědčován logickou a konzistentní výpovědí svědka – poškozeného M. M., který popsal, za jakých okolností vybíral finanční hotovost, komu tuto předával a z jakého důvodu. Důvodem předání finančních prostředků byla nabídka obžalovaného J., že by jej mohl protlačit do Armády ČR. Je zcela zjevné, že obžalovaný využil důvěřivosti a vyšší manipulovatelnosti poškozeného, který se mu svěřil s tím, že by chtěl vstoupit do Armády ČR. Výpověď poškozeného nestojí osamoceně, ale je podporována dalšími ve věci dalšími důkazy, jednak výpovědí matky poškozeného Martiny Kiššové, která v rámci své výpovědi popsala, jak se její syn ztratil, nechala ho hledat policií. Uvedla, že poškozený vždy chtěl být voják a následně zjistila, že poškozený si vzal úvěr. Na České spořitelně zjistila, kdy a kde vybíral peníze. Svědkyně dále uvedla, že poškozený je hodný, hloupý, každému, kdo potřebuje pomoc pomůže, je hodně důvěřivý, nebylo to poprvé, co někomu půjčil peníze, ale zatím mu to vždycky každý vrátil. S výpovědí poškozeného koresponduje i výpověď svědka B.S., který potvrdil, že mu poškozený o armádě říkal, že ho tam dostanou, ale že z toho nakonec nebylo nic. Z výpovědi svědkyně K.M. se mimo jiné podává, že jí poškozený sdělil, že je rád, že potkal F., který mu slíbil, že z něj udělá chlapa, že půjde na vojnu a rodině dokáže, že je chlap. Poškozený jel vybrat nějaké peníze do Hodonína, proto vzbudili spícího D.P., neboť svědkyně jezdí nerada v noci sama. S výpovědí poškozeného dále korespondují listinné důkazy, zejména doklady o výběrech, výpis z účtu, doklad o nákupu mobilního telefonu, výpis transakcí platební karty. Pokud se týká skutku pod bodem 2) napadeného rozsudku, obžalovaný zcela nelogicky vypovídal, že se s poškozeným bavili o tom telefonu, kdy poškozený mu ho zapůjčil neboli prodal. Tato výpověď obžalovaného je zcela nelogická, nevěrohodná. Nebyl důvod, aby poškozený prodával svůj nově pořízený mobil, jak vyplynulo z dalšího dokazování, obžalovaný ani následně poškozenému žádné finanční prostředky

za předmětný mobil nezaplatil, přesto obžalovaný předal mobil své partnerce. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že poškozený půjčil svůj mobil, avšak svědku P., avšak už jej nedostal na zpět.

8. Možno tedy shrnout, že námitky, jenž jsou rozvedeny v podaném odvolání jsou toliko opakováním obhajoby obžalovaného, na kterou však bylo soudem I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku podrobným způsobem reagováno. Je výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že by případně hodnotil důkazy jinak. V daném konkrétním případě se odvolací soud ztotožňuje s argumentací soudu I. stupně ohledně hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Odůvodnění napadeného rozsudku splňuje požadavky uvedené v ust. § 125 odst. 1 trestního řádu a jelikož se s argumentací uvedenou v odůvodnění napadeného rozsudku odvolací soud ztotožňuje pro stručnost na ni odkazuje.
9. Ze správně zjištěného skutkového stavu věci nebyly však vyvozeny odpovídající závěry právní. Nejsou pochybnosti o tom, že obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 3) výroku rozsudku, ke kterému se doznal mařil výkon úředního rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody. Tím naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku. Pokud se týká jednání popsané pod body 1), 2) pak obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, kdy z části úmyslným společným jednáním z části sám sebe obohatil tím, že jiného uvedl v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, v daném případě škodu 222.999 Kč. Pokud se týká kvalifikace i podle odst. 4) písm. c), § 209 trestního zákoníku tak zde bylo shledáno důvodným jak odvolání státního zástupce, tak i obžalovaného. Není pochyb o tom, že obžalovaný se předmětného jednání dopustil v době, kdy byl na území ČR z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním koronaviru vyhlášen nouzový stav. Pro aplikace shora uvedené přísnější kvalifikace podle § 209 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku by byla nutná nejen časová, místní souvislost spáchaného činu s takovou událostí, tedy vyhlášeným nouzovým stavem, a byla by nutná i určitá věcná souvislost s ním. V projednávané věci nebyla prokázána věcná souvislost mezi spáchaným trestným činem podvodu podle § 209 trestního zákoníku a epidemií COVID-19, respektive vyhlášeným nouzovým stavem a za této situace bylo namísto jednání obžalovaného právně kvalifikovat toliko jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku spáchaný z části ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Toto pochybení soudu I. stupně mohlo být napraveno v rámci odvolacího řízení, kdy z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu zrušen v celém rozsahu a nově byl obžalovaný uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku spáchaný z části formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku (ad 1, 2) a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku (ad bod 3).
10. Pokud se týká výroku o trestu, soud I. stupně nepochybil, jestliže dospěl k závěru, že trestná činnost pod body 1), 2) výroku rozsudku je v souběhu s trestnou činností pro kterou byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20. 3. 2022, č.j. 2 T 19/2020 – 34 a dále rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 5. 2021, č.j. 3 T 6/2021 – 162. Stejně tak soud I. stupně nepochybil, jestliže dospěl k závěru, že bude namíste ukládání nepodmíněného trestu. Obžalovanému tedy přitěžovalo, že mu byl ukládán trest za více trestných činů. Obžalovaný byl již v minulosti opakovaně soudně trestán, nově byl obžalovanému ukládán souhrnný trest podle ust. § 209 odst. 3 trestního zákoníku byl tedy ohrožen trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby 1 rok až 5 let. Nově byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 2 roků jako trest nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou. V situaci, kdy byl obžalovanému uložen trest i za trestnou činnost, která souvisela s řízením motorového vozidla, byl obžalovanému rovněž uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 4 let. Pokud se týká trestné činnosti popsané pod bodem 3), tedy

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, pak tato trestná činnost je v souběhu s trestnou činností, pro kterou již byl obžalovaný odsouzen, a to rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2022, č.j. 4 T 59/2022 – 64 a dále rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 28. 11. 2022, č.j. 18 T 91/2022 – 376. I zde byl ukládán souhrnný trest, a to podle ust. § 337 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému přitěžovalo, že mu byl ukládán trest za více trestných činů, na druhou stranu byla zohledněna polehčující okolnost, a to doznání obžalovanému. Obžalovanému tak byl uložen trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Současně byl obžalovanému uložen trest zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Dále soud doplnil i trest propadnutí věci, a to podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to 1 ks kovového páčidla, 1 páru pogumovaných rukavic černé barvy a 1 ks teleskopického obušku, kdy tento trest byl obžalovanému již uložen rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti, sp. zn. 18 T 91/2022 a soud I. stupně opomněl obžalovanému tento trest uložit. S ohledem na odvolání státního zástupce mohl odvolací soud toto pochybení napravit. Obžalovanému byla dále uložena povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu nahradit poškozenému M. M., který se řádně připojil se svým nárokem na náhradu škody částku 222.999 Kč, jako náhradu za způsobenou škodu.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 27.06.2023

JUDr. Vlastimír Čech v. r.

předseda senátu

Vypracoval:

Mgr. Dan Krátký v. r.